

РЕШЕНИЕ

№ 4038

гр. София, 16.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 25.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **2729** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 10, ал. 6 от Закона за семейните помощи за деца /ЗСПД/.

Образувано е по жалба, подадена от Р. З. Х., ЕГН: [ЕГН], без гражданство с предоставен хуманитарен статут в Р. България, в качеството ѝ на майка и законен представител на С. Б. М., ЕГН: [ЕГН], Р. Б. М., ЕГН: [ЕГН], Н. Б. М., ЕГН: [ЕГН] и Р. Б. М. ЕГН: [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, БХК-бежанци, чрез адв. Г. В., срещу Заповед № ЗСПД/Д-С-СК/604/22.02.2022 г., издадена от Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – С..

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като постановена в противоречие на материалния закон. Изложени са доводи, че заповедта е в противоречие с чл. 32, ал. 1 от Закона за убежището и бежанците. Иска се отмяна на заповедта като незаконосъобразна.

В съдебно заседание жалбоподателите, чрез Р. З. Х., в качеството ѝ на майка и законен представител, не се явяват и не се представляват.

Ответникът – Директорът на дирекция „Социално подпомагане“ – С., редовно призован, чрез юрк. Й. оспорва жалбата.

Административен съд София - град, Трето отделение, 63-ти състав, като обсъди доводите на страните, приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред административния орган е започнало по заявление – декларация

вх. № ЗСПД/Д-С-СК/604 от 18.02.2022 г. на Р. З. Х., с което на основание чл. 7, ал. 1 от ЗСПД е поискано отпускане на месечни помощи за отглеждане на дете.

Във връзка подаденото заявление е издадена заповед № ЗСПД/Д-С-СК/604 от 22.02.2022 г., на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – С., с която е отказано отпускането на помощта с мотива, че месечната помощ по чл. 7, ал.1 от ЗСПД на основание чл. 3, т. 3 и т. 5 от ЗСПД за чужди граждани, които постоянно пребивават и отглеждат децата си в страната.

Заповедта е връчена на жалбоподателката на 02.03.2022 г.

По делото са представени и други доказателства съставляващи административната преписка по издадения акт, приети от съда като доказателства.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което подадената жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материалния и процесуалния закон и в съответствие с целта на закона.

Съобразно чл. 10, ал. 4 от ЗСПД във връзка с чл. 10, ал. 5 от ЗСПД, отпускането на семейни помощи за деца или отказа за отпускането им се извършва със заповед на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ или упълномощено от него лице. Процесният административен акт е издаден от компетентен орган, в рамките на предоставените му правомощията, съобразно изискуемите от закона форма и съдържание и при спазване на административнопроизводствените правила.

Спорът по същество е относно материалната законосъобразност на акта и съответствието му с целта на закона.

Отказът за отпускане на помощта по чл. 7 ЗСПД е мотивиран с разпоредбата на чл. 3, т. 3 и т. 5 ЗСПД, според които право на семейни помощи за деца имат семействата, в които единият от родителите е български гражданин - за децата с българско гражданство, които отглеждат в страната и бременните жени - чужди граждани, и семействата на чужди граждани, които постоянно пребивават и отглеждат децата си в страната, ако получаването на такива помощи е предвидено в друг закон или в международен договор, по който Република България е страна.

Съгласно разпоредбата на чл. 2, ал.1 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/ чужденец по смисъла на този закон е всяко лице, което не е български гражданин.

Спорът е как трябва да се третира по ЗСПД чуждите граждани със предоставен хуманитарен статут. Действително, по отношение на чужденците, разпоредбата на чл. 3, т. 5 ЗСПД предвижда единствено, че семейни помощи се предоставят на постоянно пребиваващите и отглеждащи децата си в страната чужди граждани на реципрочна основа или ако е предвидено в друг закон или международен договор. ЗСПД не предвижда изрично дали и при какви условия могат да се предоставят

семејни помощи за деца на лицата - чужди граждани, на които е предоставена меѓународна закрила. Съгласно чл. 32, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците, чужденците с предоставен хуманитарен статут има правата и задълженията на чужденец с разрешено постоянно пребиваване в Република България. Доколкото жалбоподателката и децата ѝ са чужденци с хуманитарен статут, те могат да се ползват от правата и задълженията на чужденец с разрешено постоянно пребиваване на територията на страната. От представените по делото доказателства се установява, че жалбоподателката фактически постоянно пребивава и отглежда децата си в Република България, има постоянен адрес в [населено място], видно от копие на издадената карта на чужденец с хуманитарен статут на лист 21 от делото. Доколкото чл. 3 от ЗСПД, определящ правоимащите за семејни помощи лица, не разглежда чуждите граждани с предоставен хуманитарен статут отделно от чужденците с постоянно пребиваване, следва да бъдат съобразени разпоредбите на приложимото общностно право.

В тази връзка релевантни са разпоредбите на Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена меѓународна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила. Нормата на чл. 29 от директивата Директивата предвижда, че по отношение на социалното подпомагане условията и редът за предоставяне на основни обезщетения на лицата, на които е предоставен статут на субсидиарна закрила, се определят от националното право, но съгласно параграф 2 от разпоредбата възможността за ограничаване на това подпомагане до основните обезщетения трябва да се разбира в смисъл, че обхваща най-малко минимален гарантиран доход за съответното лице. Няма съмнение, че предоставянето на семејните помощи за деца следва да се разглежда именно като средство за осигуряване на гарантиран минимален доход, както е посочено и в т. 45 от преамбюла на Директива 2011/95/ЕС.

С оглед на изложеното, настоящият съдебен състав на съда, намира, че тълкуване и прилагане на чл. 3 от ЗСПД, според което чуждите граждани с предоставен хуманитарен статут, пребиваващи и отглеждащи децата си на територията на Република България, не разполагат със същите права за социално подпомагане като тези на българските граждани, вследствие на което те не могат да получават семејни помощи за деца извън хипотезата на чл. 3, т. 3 и т. 5 ЗСПД, противоречи на чл. 32, ал. 1 от ЗУБ и на Директива 2011/95/ЕС, и не съответства на целта на закона. Въз основа на анализа на цитираните разпоредби се налага извод за незаконосъобразност на оспорената заповед. Същата следва да бъде отменена, а преписката да се върне на административния орган за ново произнасяне по заявлението-декларация, при съобразяване на дадените в настоящото решение указания.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 63 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на Р. З. Х., ЕГН: [ЕГН], без гражданство с предоставен хуманитарен статут в Р. България, в качеството ѝ на майка и законен представител на С. Б. М., ЕГН: [ЕГН], Р. Б. М., ЕГН: [ЕГН], Н. Б. М., ЕГН: [ЕГН] и Р. Б. М. ЕГН:

[ЕГН], Заповед № ЗСПД/Д-С-СК/604/22.02.2022 г., издадена от Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – С..

ВРЪЩА преписката на Дирекция „Социално подпомагане“ – С., за ново произнасяне в съответствие с дадените указания за тълкуване и прилагане на закона.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: